

Весна старого голуба

Ганна Черінь

І знов весна. Чия ж то мрія
З-під снігу проліском цвіте?
Все молодіє, не старіє,
Усе живе — весна на те!

Дідок працює на городі,
На грядках проріст прогляда.
На старістї нарікати годі,
Бо грає зелень молода.

І серцю в грудях місця мало —
В безмежну рветься висоту.
Те серце стільки весен знало,
І знов весна н воно в цвіту...

Й хоч не його чекає мила,
Хоч скроні вкрила сивина,
Душа його відчула крила:
Той сад в цвіту —
його весна.